

Torre Badia, o torre del Barco

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer de Vista Alegre, 2.
Alçada: 208

Coordenades:

Latitud: 41.441383262011
Longitud: 1.8696177005768
UTM Est (X): 405570
UTM Nord (Y): 4588373

Classificació

Número de fitxa 08091 - 131
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1934
Autoria de l'element: Wilhelm Krebs (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immoble / 8347-I
Data aprovació: dv., 05/06/2015 - 12:00
Número inventari Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2642
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5684305DF0858S0001UD
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL

Descripció

La Torre Badia és una torre d'estiueig de la dècada de 1930, situada a l'avinguda Colomer.

Es caracteritza per ser un edifici isolat ubicat en un pati amb jardí. Segons l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, consta d'una planta rectangular que inclou una planta baixa i un pis. La coberta és de teula àrab i l'edifici presenta un sòcol de pedra. L'estil racionalista de la torre es manifesta en les seves línies angulars, observables tant en les obertures de portes i finestres com en les línies de la façana.

L'edifici no incorpora decoracions exteriors i tots els tancaments són llisos. A més, disposa d'un terrat que està envoltat per una barana de tub.

Afegir, que el nom popular de *torre del Barco* pren a partir de la similitud a la coberta d'un vaixell.

Història

La Torre Badia o també nomenada Torre del Barco és un edifici d'estiueig, segons els estudis de Rosselló (2014) que data de 1934 dissenyada per l'arquitecte alemany Wilhelm Krebs (1906-1964), qui va viure a Barcelona entre 1930 i 1936 i va realitzar, més endavant, una obra important a Guatemala. Aquest edifici singular de la localitat gelidenca mostra una influència del moviment arquitectònic racionalista català. Cal mencionar que el racionalisme arquitectònic va emergir com una resposta radical a les formes monumentals i ornamentals del noucentisme, adoptant una perspectiva més funcionalista i que es busca una estètica més basada en la proporció i l'equilibri.

Tal com indica Rosselló (2014), a Catalunya el moviment del racionalisme es va veure representat principalment pel GATPAC (Grup d'Artistes i Tècnics Catalans pel Progrés de l'Arquitectura Contemporània). Aquest grup principalment va promoure l'ús de materials i mètodes constructius innovadors, així com la supressió de la decoració supèrflua. Ara bé, aquesta torre no només incorpora elements racionalistes sinó que també destaca per element estilístics inspirats en vaixells, fenomen conegut com a "*estil barco*". Així, la seva morfologia presenta elements com: finestres corredisses horitzontals, baranes de tub de secció circular i altres elements típics d'aquest estil, tot mantenint una prevalença de l'horitzontalitat i una escassa ornamentació, en consonància amb els criteris racionalistes.

La torre Badia o torre del Barco com es coneix més popularment, fou construïda per la parella de constructors Colomer Xandri l'any 1934, juntament amb la casa coneguda com la Torre de 2 cases Badia, bastida un any després, el 1935. Totes dues pràcticament veïnes als carrers Vista Alegre 2-4 i 6-8 respectivament. Segons Rosselló, a diferència d'altres autors, es tracta de les dues úniques construccions d'estil racionalista que trobem al municipi. L'edifici fou, oficialment signat per l'arquitecte municipal Josep Ros i Ros. Josep Ros i Ros (Martorell 1885 - 1951). Josep Ros fou l'arquitecte municipal de Gelida entre 1914 i 1951, any en què va morir. Aquests dos edificis van passar a formar part de la concentració de torres d'estiueig a l'Avinguda Colomer i voltants.

El conjunt de cases de l'avinguda Colomer, construïdes entre els anys 1910 i 1935 s'entrellaça amb la història del desenvolupament urbà i l'auge de les segones residències durant el segle XX del poble per captar en el moviment d'estiueig de la burgesia Barcelonina, la possibilitat d'establir-hi una residència d'estiu. Aquesta avinguda ha estat una de les àrees residencials més característiques de Gelida. La

planificació inicial d'aquest espai reflecteix les influències de les ciutats-jardí europees, amb una disposició centrada en l'estètica i el benestar dels residents. Aquesta visió, plenament contemporània de zona residencial, incloïa un passeig arbrat (el més ample de Gelida) i flanquejat per torres residencials amb pati i jardí a banda i banda. No obstant això, l'evolució posterior ha comportat canvis que han afectat la integritat del conjunt. L'enderrocament d'algunes de les cases noucentistes per donar pas a noves construccions ha alterat en certa manera la cohesió arquitectònica de l'àrea.

Malgrat aquests canvis, l'avinguda Colomer encara manté el seu caràcter residencial, amb un encant propi. Aquesta via, protegida com a Bé Cultural d'Interès Local, continua sent un testimoni viu del passat i un referent per a la comunitat de Gelida.

Bibliografia

ALONSO, Gemma (2012). L'estiueig a Gelida 1880-1940. Anàlisi dels fons documentals i fotogràfics. Treball de recerca del Màster d'Arxivística i Gestió de Documents. Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents.

CARAFÍ, Mercè (1998). L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965. Efadós Editorial.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

ROSSELLÓ, Joan (2013). "Els mestres d'obres en l'arquitectura de Gelida". Programa de Festa Major 2013. pp. 63-70.

ROSSELLÓ, Joan (2014). "Jaume Colomer Bertran, el paleta nou (1888-1962)". Programa Festa Major 2016 pp. 86-90

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Programa de Festa Major 2013](#)

[Programa de Festa Major 2014](#)

